

ÎNREGISTRAREA CĂSĂTORIEI:

Declarația de căsătorie se face personal, de către viitorii soți, un bărbat și o femeie, în scris, la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria locului de domiciliu ori de reședință al unuia dintre ei și se publică în ziua în care a fost primită, prin afișare, în extras, la sediul primăriei, pe pagina de internet a acesteia și pe portalul S.I.I.E.A.S.C., și după caz, la sediul primăriei unde celălalt soț are domiciliul sau reședința.

Prin excepție, căsătoria poate fi încheiată în altă unitate administrativ-teritorială decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, în baza documentelor justificative, numai cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria și cu obligativitatea înștiințării primăriei de domiciliu sau de reședință a viitorilor soți, în vederea publicării declarației de căsătorie.

Odată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele documente:

- a) documentul cu care se face dovada identității, a domiciliului și reședinței, după caz, **în original**; în cazul rezidenților străini, dovada adresei de domiciliu se face cu document eliberat de I.G.I.;
- b) certificatul de naștere, **în original**, sau, pentru cetățeanul străin, după caz, extrasul de naștere/extrasul multilingv al actului de naștere.
- c) certificatul medical privind starea sănătății, aflat în termen de valabilitate, întocmit pe formular-tip, care trebuie să poarte numărul de înregistrare, data certă și semnătura medicului; **certIFICATELE medicale sunt valabile 30 de zile** de la data emiterii și trebuie să cuprindă mențiunea că persoana **SE POATE CĂSĂTORI**; Certificatele medicale emise de instituții medicale în străinătate pentru uzul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României trebuie să conțină toate datele din formularul-tip și să fie însoțite de traducerea în limba română legalizată;
- d) convenția matrimonială autenticată de notarul public, după caz;
- e) documente, **în original**, traduse și legalizate, din care să rezulte desfacerea/încetarea căsătoriei anterioare, dacă este cazul.

Dovada desfacerii căsătoriei anterioare se poate face cu unul dintre următoarele documente:

- a) certificatul de naștere sau de căsătorie, cu mențiunea de desfacere a căsătoriei;
- b) sentința de divorț rămasă definitivă; pentru divorțul pronunțat în intervalul 8 octombrie 1966—31 iulie 1974, aceasta trebuie să poarte mențiunea că a fost înscrisă în actul de căsătorie în termen de două luni de la rămânerea definitivă a hotărârii;
- c) certificatul de divorț eliberat de ofițerul de stare civilă sau notarul public român;
- d) sentința rămasă definitivă sau certificatul de divorț eliberat(ă) de autoritățile străine privind cetățeanul/cetățenii străin/străini, însoțită/însoțit de traducerea legalizată.

Dovada încetării căsătoriei anterioare se face, pentru cetățeanul străin, cu certificatul de deces al fostului soț, iar pentru cetățeanul român, cu certificatul de deces al fostului soț emis de autoritățile române sau, după caz, cu certificatul de naștere/căsătorie cu mențiunile/ mențiunea corespunzătoare.

Căsătoria se încheie după expirarea termenului de 10 zile, respectiv începând cu a 11-a zi de la depunerea declarației de căsătorie, dar nu mai târziu de a 30-a zi de la data când a fost făcută declarația de căsătorie.